

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudcem Tomášem Kocourkem v právní věci

žalobce: **U. M.**, narozen dne x, státní příslušnost Pákistánská islámská republika,
bytem X,
zastoupen advokátem Mgr. Leonidem Kushnarenkem,
se sídlem Politických vězňů 21, Praha,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
se sídlem Nad Štolou 3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2017, č. j. OAM-227/ZA-ZA11-P05-2017,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1 Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2017, č. j. OAM-227/ZA-ZA11-P05-2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 314/2015 Sb. (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný řízení zastavil na základě žádosti žalobce ze dne 23. 10. 2017, v níž žalobce písemně potvrdil, že žádost podává bez nátlaku a zcela dobrovolně.
- 2 V žalobě, ve znění jejího včasného doplnění, žalobce uvedl, že se cítí být na svých právech rozhodnutím žalovaného zkrácen a s rozhodnutím žalovaného nesouhlasí, a proto ho napadá ve všech jeho výrocích. Dále žalobce uvedl, že ke zpětvzetí žádosti, na základě

kterého správní orgán zastavil předmětné řízení, došlo pouze v důsledku pochybení pracovníků žalovaného, kteří dali žalobci nesprávné pokyny ústící v nesprávný procesní postup žalobce. Žalobce byl pracovníky žalovaného nesprávně poučen v situaci, kdy měl v úmyslu podat žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky, avšak dle rady pracovníků žalovaného měl vzít nejprve zpět svou žádost o azyl, tak aby bylo azylové řízení zastaveno, a hned poté měl podat žádost o vydání povolení k pobytu. Když tak žalobce učinil, vzal žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět a dostavil se na pracoviště žalovaného, bylo mu sděleno, že se zdržuje na území České republiky nelegálně a jeho žádost o vydání povolení k pobytu nemůže být ani přijata.

- 3 Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 27. 11. 2017 popřel oprávněnost žalobních námitek žalobce proti napadenému rozhodnutí a současně s nimi vyjádřil nesouhlas, neboť v tomto řízení neporušil žádné ustanovení zákona o azylu. V rozhodnutí o zastavení řízení ve věci mezinárodní ochrany postupoval žalovaný tak, že provedl oficiální výklad a aplikoval ustanovení zákona o azylu, která na řešený případ dopadají. Žalovaný odkázal na obsah správního spisu, zejména na podání žalobce ze dne 23. 10. 2017, které dle jeho obsahu lze považovat za zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Argumentaci žalobce, že požádal o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany z toho důvodu, že byl zaměstnanci žalovaného nesprávně informován, má žalovaný za účelovou. Dle žalovaného nebyl žalobce v řízení nijak zkrácen či omezen na svých právech účastníka správního řízení, správní orgán postupoval zcela zákonně, když řízení na základě svobodně a dobrovolně projevené vůle žalobce zastavil. Žalovaný má tak za to, že postupoval plně v souladu s § 25 písm. a) zákona o azylu, a proto navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná v plném rozsahu zamítnuta.
- 4 Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
- 5 Žalobce ani žalovaný na výzvu soudu v poskytnuté lhůtě nesdělili svůj nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, proto lze dle § 51 odst. 1 s. ř. s. mít za to, že s tímto postupem souhlasí. Soud proto rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání.
- 6 Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 19. 3. 2017 dle § 3 ve spojení s § 3a odst. 1 písm. a) bodem 2 zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany č. j. CPR-8399/ČJ-2017-931200-AZ. Žalobce byl dne 20. 3. 2017 vyzván k poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce současně s touto výzvou převzal dne 20. 3. 2017 i poučení pro žadatele o mezinárodní ochranu.
- 7 Ve spisu je dále založeno žalobcem podepsané podání ze dne 23. 10. 2017 nazvané žádost o ukončení žádosti o azyl v ČR, jehož obsahem je sdělení: „*Tímto já U. M., nar. x v Pákistánu žádám o ukončení mé žádosti o azyl v České republice. Předem děkuji za vyřízení mé žádosti. Činím tak bez nátlaku a dobrovolně.*“ Na základě této žádosti vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž dle § 25 písm. a) zákona o azylu zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany. Listinou ze dne 25. 10. 2017 předvolal žalovaný žalobce na 30. 10. 2017 k převzetí napadeného rozhodnutí. Spis dále obsahuje i protokol o předání napadeného rozhodnutí žalovaného ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany na území ČR, ze kterého vyplývá, že žalobce byl seznámen v českém jazyce s obsahem napadeného rozhodnutí žalovaného a potvrdil, že rozuměl obsahu včetně poučení a že si převzal originální výtisk rozhodnutí do vlastních rukou dne 30. 10. 2017.

- 8 Dle § 3 odst. 1 zákona o azylu je žádostí o udělení mezinárodní ochrany projev vůle cizince, z něhož je zřejmé, že hledá v České republice ochranu před pronásledováním nebo před hroící újmou.

Dle § 10 odst. 1 zákona o azylu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen se na písemnou výzvu ministerstva doručenou nejméně 2 pracovní dny předem dostavit k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo žadatele o udělení mezinárodní ochrany vyzve k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany bez zbytečného odkladu po podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ve výzvě ministerstvo žadatele o udělení mezinárodní ochrany písemně poučí v mateřském jazyce nebo v jazyce, ve kterém je schopen se dorozumět, o právech a povinnostech žadatele a udělení mezinárodní ochrany včetně důsledků výslovného nebo mlčky učiněného zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a právu kdykoli se obrátit se žádostí o pomoc na osobu zabývající se poskytováním právní pomoci nebo ochranou zájmů uprchlíků a na Úřad Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky (dále jen „Úřad Vysokého komisaře“). Ministerstvo rovněž poučí žadatele o udělení mezinárodní ochrany o možnosti požádat o informace týkající se průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany, které se vztahují k osobní situaci žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Nelze-li poučení uvést ve výzvě, poučí ministerstvo písemně žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přiměřené lhůtě, nejpozději do 15 dnů ode dne poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

Dle § 25 písm. a) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany vzal žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět.

- 9 Z § 25 písm. a) zákona o azylu vyplývá, že správní orgán zastaví řízení o udělení mezinárodní ochrany poté, co vzal žadatel svou žádost zpět, aniž by zákon správnímu orgánu ukládal povinnost zkoumat důvody zpětvzetí této žádosti. Tento výklad potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 7. 9. 2005, č. j. 3 Azs 388/2004 – 70, a ze dne 15. 9. 2005, č. j. 6 Azs 483/2004 – 45.
- 10 Žalobce v žalobě nezpochybňuje, že měl v úmyslu vzít zpět svou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ani že tak skutečně učinil. Z jeho vyjádření obsaženého v žalobě je naopak zřejmé, že se dostavil na pracoviště žalovaného za účelem zpětvzetí své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, byť jak tvrdí, na základě rady zaměstnance žalovaného. Žalobce však namítá, že se řídil nesprávnými pokyny zaměstnanců žalovaného, čímž v podstatě naznačuje, že byl uveden v omyl. Žalobce měl dle pokynů zaměstnance žalovaného za to, že musí vzít zpět žádost o udělení mezinárodní ochrany, aby bylo azylové řízení zastaveno a mohl podat žádost o vydání povolení k pobytu. Následně však, oproti očekávání žalobce, nebyla jeho žádost o vydání povolení k pobytu ani přijata. Soud však považuje za zásadní, že žalobce neměl pochyb o tom, že důsledkem zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany bude zastavení řízení a ohledně těchto důsledků nedostal ani jiné v omyl uvádějící informace od zaměstnanců žalovaného. Skutečnost, že po zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebylo zahájeno řízení o vydání povolení k pobytu, nemůže být předmětem přezkumu v rámci tohoto soudního řízení, neboť soud se v něm může zabývat pouze tím, zda byly naplněny podmínky pro zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany dle § 25 písm. a) zákona o azylu, a nikoli tím, zda mělo nebo nemělo být žalovaným zahájeno řízení o vydání povolení k pobytu na území České republiky.
- 11 Soud dále zohlednil i skutečnost, že dle § 10 odst. 1 zákona o azylu měl žalovaný povinnost poučit žalobce mj. o důsledcích zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Toto

poučení má být každému žadateli o mezinárodní ochranu předáno ve výzvě k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany a není-li možné poučení uvést do výzvy, pak musí žalovaný zajistit poučení žadatele nejpozději do 15 dnů ode dne poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ze spisu je zřejmé, že žalobce společně s výzvou k poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany převzal dne 20. 3. 2017 i poučení pro žadatele o mezinárodní ochranu, jehož standardní náležitostí je poučení o právu vzít žádost zpět a důsledku, který tento úkon vyvolá (zastavení řízení). Žadatel tak měl k dispozici informace o důsledcích zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, které mu byly poskytnuty v souladu se zákonem o azylu, což sám nijak nezpochybňuje, a byl tak dostatečně informován o tom, že v případě zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany bude toto řízení zastaveno.

- 12 Dle soudu tak není pochyb o tom, že žalobcem podané zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo učiněno na základě žalobcovy skutečné vůle, protože chtěl zastavit řízení o udělení mezinárodní ochrany, a že tento žalobcův úkon byl prostý omylu ohledně důsledků, které zamýšlel žalobce vyvolat, neboť soud má za prokázané, že ani informace poskytnutá zaměstnancem žalovaného (rada ohledně zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany) neobsahovala jiný závěr, než že zpětvzetím žádosti bude řízení o této žádosti zastaveno. Jak vyplývá z § 25 písm. a) zákona o azylu a shora cit. judikatury NSS, pro posouzení zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany není rozhodné, jaký motiv žalobce ke zpětvzetí vedl, tedy jestli tak žalobce činil v nesprávném domnění, že zastavení řízení umožní zahájit řízení dle jiného právního předpisu (řízení o vydání povolení k pobytu), či z jiného důvodu.
- 13 Soud tak uzavírá, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem o azylu, když vyhodnotil žalobcovo podání ze dne 23. 10. 2017 jako zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a na základě tohoto podání, aniž by se zabýval motivací žalobce ke zpětvzetí žádosti, řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil dle § 25 písm. a) zákona o azylu.
- 14 Pro doplnění soud uvádí, že žalobci nic nebránilo v tom, aby v případě jakýchkoliv pochybností o tom, zda bude jeho žádosti o vydání povolení k pobytu rodinného příslušníka EU po zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany vyhověno, vyhledal kvalifikovanou právní pomoc. Žalobce žil od roku 2012 ve Velké Británii, kde studoval vysokou školu, nepřišel tedy do České republiky ze zcela odlišného kulturního prostředí. Na území České republiky navíc pobývá se svojí partnerkou, která je českou občankou a nepochybně mu mohla být nápomocna při zorientování se v českém prostředí i při komunikaci.
- 15 Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní body důvodnými a ani z obsahu správního spisu nezjistil žádnou vadu řízení, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
- 16 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní

soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 23. ledna 2018

Tomáš Kocourek v. r.
soudce